

Lc 7,36-50

^{7:36} Có người thuộc nhóm Phariseu mời Đức Giêsu dùng bữa với mình. Đức Giêsu đến nhà người Phariseu ấy và vào bàn ăn.

^{7:37} Và kia một phụ nữ vốn là người tội lỗi trong thành, biết được Người đang dùng bữa tại nhà ông Phariseu, liền đem theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm.

^{7:38} Chị đứng đằng sau, sát chân Người mà khóc, lấy nước mắt mà tưới ướt chân Người. Chị lấy tóc mình mà lau, rồi hôn chân Người và lấy dầu thơm mà đổ lên.

^{7:39} Thấy vậy, ông Phariseu đã mời Người liền nghĩ bụng rằng: "Nếu quả thật ông này là ngôn sứ, thì hẳn phải biết người đàn bà đang đựng vào mình là ai, là thứ người nào: một người tội lỗi!"

^{7:40} Đức Giêsu lên tiếng bảo ông: "Này ông Simon, tôi có điều muốn nói với ông!" Ông ấy thưa: "Dạ, xin Thầy cứ nói".

^{7:41} Đức Giêsu nói: "Một chủ nợ kia có hai con nợ: một người nợ năm trăm quan tiền, một người nợ năm chục.

^{7:42} Vì họ không có gì để trả, nên chủ nợ đã thương tình tha cho cả hai. Vậy trong hai người đó, ai mến chủ nhiều hơn".

^{7:43} Ông Simon đáp: "tôi thiết tưởng là người đã được tha nhiều hơn". Đức Giêsu bảo: "Ông xét đúng lắm".

^{7:44} Rồi quay lại phía người phụ nữ, Người nói với ông Simon: "Ông thấy người phụ nữ này chứ? Tôi vào nhà ông: nước lã, ông cũng không đổ lên chân tôi, còn chị ấy đã lấy nước mắt tưới ướt chân tôi, rồi lấy tóc mình mà lau.

^{7:45} Ông đã chẳng hôn chào tôi được một cái, còn chị ấy từ lúc vào đây, đã không ngừng hôn chân tôi.

^{7:46} Dầu ôliu, ông cũng không đổ lên đầu tôi, còn chị ấy thì lấy dầu thơm mà đổ lên chân tôi.

^{7:47} Vì thế, tôi nói cho ông hay: tội của chị rất nhiều, nhưng đã được tha, bằng có là chị đã yêu mến nhiều. Còn ai được tha ít thì yêu mến ít".

^{7:48} Rồi Đức Giêsu nói với người phụ nữ: "Tội của chị đã được tha rồi".

^{7:49} Bấy giờ những người đồng bàn liền nghĩ bụng: "Ông này là ai mà lại tha được cả tội?"

^{7:50} Nhưng Đức Giêsu nói với người phụ nữ: "Lòng tin của chị đã cứu chị. Chị hãy đi bình an".

ĐƯỢC THA NHIỀU, YÊU MẾN NHIỀU

Chúa Giê-su nói: “Tội của chị rất nhiều, nhưng đã được tha, bằng có là chị đã yêu mến nhiều.” (Lc 7,47)

Suy niệm: “Được tha nhiều” → “yêu mến nhiều”, công thức diễn tả một tương quan tỷ lệ thuận: Càng nhận ra mình tội lỗi, người ta càng cảm thấy cần được tha thứ, càng được tha thứ nhiều, người ta càng yêu mến nhiều. Chính ở điểm này mà ta thấy được tình yêu cũng có những lý lẽ của nó, mặc dù lý lẽ đó thật là kỳ lạ: một người càng là thánh thì lại càng cảm thấy mình là tội nhân. Thánh Phan-xi-cô Át-si-si đã nói: “Không thể tìm thấy ở đâu có một tội nhân tội tệ và đáng thương hơn tôi đây”. Và kỳ diệu hơn nữa, công thức trên cũng có thể phát biểu thành một định lý đảo: người thiếu phụ kia không còn thiết gì ngoài việc gặp được Đức Ki-tô, Đáng mà bà yêu mến tha thiết, vì chỉ có Ngài có thể tha thứ cho bà; chính nhờ đó, bà đã được tha thứ. Như thế có nghĩa là “yêu mến nhiều” → “được tha nhiều”.

Mời Bạn: Bạn có thể bắt đầu từ chỗ nhận ra mình tội lỗi để rồi cảm thấy mình được tha thứ và yêu thương. Hoặc bạn cứ yêu mến Chúa Ki-tô hết lòng đi, bạn sẽ thấy tội lỗi của mình là không thể chấp nhận được để rồi bạn đến xin ơn tha thứ của Ngài.

Chia sẻ: Thảo luận trong tổ của bạn câu nói: “Tội lớn nhất của thời đại ngày nay là đánh mất ý thức về tội lỗi”.

Sống Lời Chúa: Mỗi tối hoặc trước khi lãnh nhận bí tích Hoà giải, bạn **xét mình một cách kỹ lưỡng**, không chỉ để thấy mình có tội mà còn để cảm nhận mình xấu xa đáng ghét chừng nào vì đã xúc phạm đến Thiên Chúa tình yêu.

Cầu nguyện: Đọc kinh “Ăn Năn Tội” một cách chậm rãi và với trọn tâm tình.

Lạy Chúa con, Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành vô cùng. Chúa đã dựng nên con, và cho Con Chúa ra đời chịu nạn chịu chết vì con, mà con đã cả lòng phản nghịch lỗi nghĩa cùng Chúa, thì con lo buồn đau đớn, cùng chê ghét mọi tội con trên hết mọi sự; con dốc lòng chừa cải, và nhờ ơn Chúa thì con sẽ lánh xa dịp tội cùng làm việc đền tội cho xứng. Amen.